

ΛΕΒΙΔΟΧΟΡΤΑ

Τὸ χορτο ποῦτε κίτρινο, π' ἀρρωστημένο μοιάζει,
κι' ὁ κόσμος Λεβιδόχορτο, θαρρῶ πῶς τ' ὀνομάζει,
π' ἀπ' τὴν πολλὴν του συχασιὰ τὸ πιάνει μὲ τσιμπίδι,
εἶτε πολὺ πειδὸ παστρικό ἀπ' τὸ χορτο - Λεβίδη ...

Τὸ κάθε οὐρητήριο, τὸ κάθε ἀναγκαῖον.
ποῦ ὁ Φιλήμων ἔφτιασε ἔπερ τῶν Ἀθηναίων,
τῆς Βάθειας αἱ ὑπόνομοι καὶ τοῦ Γκαλίου τὸ χῶμα
εἶτε πολὺ πειδὸ παστρικό ἀπ' τὸ Λεβιδο-στόμα ...

Κάθε κασίδα, ὀστρακιά, βλογιὰ καὶ σκαρλατῖνα
ποῦ κάποιον κάπου ἐρχεται καὶ ἐστὶ κλεινὴ Ἀθήνα·
κάθε πανοῦκλα κίτρινη, κάθε λογῆς χολέρα
εἶν' ὀλιγώτερο φρικτὴ ἀπ' τὴ Λεβιδό Λέρα.

Ignotus.

ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΣΥΝΗΘΗΣ

Κατὰ τὰ ἐλληνικὰ ἔθιμα, ἐνῶ εἶνε ἀποφασισμένον ἡ συνεδρίασις ν' ἀρχῇ τὴν 2 μ. μ. ἐν τούτοις αὕτη ἀρχεται μὲλις τὴν 5 μ. μ. Τὸ πρῶτον δικαιοδογεῖται, διότι ἔξω ὁ ἥλιος εἶνε λίαν προκλητικὸς εἰς περίπατον. Ἀνοίγονται τὰ θεωρεῖα, ἀλλὰ πρὶν ἢ ἀνοιχθῶσι εἶνε πλήρη ὑπὸ τῶν φρουρούντων εὐζώνων, οἵτινες διὰ τὴν τάξιν ἔχουσι προτεταμένα τὰ λοχχοφόρα ὅπλα των. Κατὰ τὴν εἰσοδὸν εἰς ἀκροατὴς πταρνίζεται, ἀλλὰ γένναίως ἐκδιώκεται μετὰ ξυλοκοπημάτων διὰ τὴν θρῆσκον συμπεριφορὰν του.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ πάντες εἶνε ἐξηγριωμένοι ἀπὸ τοῦ κ. Κουκούλεζα μέχρι τοῦ κ. Προβχτὰ ἐνθυμίζοντες τοὺς Ὀμηρικοὺς ἥρωας καὶ τὰ ἀντίπαλα στρατεύματα. Τὰ θεωρεῖα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων εἶνε πλήρη, ὅχι διότι ὑπάρχει ἐλπίς, ὅτι θὰ ἀκούσῃσι τίποτε οἱ κύριοι οὔτοι, ἀλλὰ διότι ἔχουσι πλήρη τὴν βεβαιότητα, ὅτι ἡ συνεδρίασις θὰ τελειώσῃ, ὅπως αἱ παρὰστάσεις τοῦ Φασουλῆ καὶ Περικλῆ.

Χωρὶς νὰ καταλάβῃ κανεὶς τίποτε ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης, τὰ ὁποῖα ἔαν ἦσαν εὐσυνειδήτως συντεταγμένα ἔπρεπε νὰ ἔλεγον :

« Ἀφοῦ οἱ κ. κ. Βουλευταὶ ὑβρίσθησαν βαναύσως ἐπὶ τέσσαρας ὥρας, ἀνεχώρησαν διὰ νὰ συνεχίσωσι τὰς ἐργασίας των σήμερον ». Ὁ κ. Πρόεδρος εἶτα ἀναγγέλλει, ὅτι ἐπεδόθησαν τριάκοντα ἀναφοραὶ περὶ ἀνακαλύψεως τοῦ ἀεικινήτου καὶ εἰκοσι περὶ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου.

ΠΟΛΟΙ. Ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὰς ἐπιτροπὰς διὰ νὰ τὰς ἐξετάσωσιν ἐπισταμένως.

ΝΙΟΝΙΟΣ. Τὰς περὶ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου θὰ ἐξετάσω ἐγὼ, διότι ἔκαμα εὐρείας μελέτας ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀνθίστανται τινες ἀλλ' ἐπὶ τέλους πείθονται, καὶ ὁ κ. Νιόνιος παραλαμβάνει ἐκ τοῦ Προεδρείου τὰ σοβαρὰ ταῦτα ἔγγραφα. Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Πρόεδρος γνωρίζει εἰς τὴν Βουλὴν, ὅτι δύο ἀγωνιστὰ τοῦ Κραλῆ - Δερβέν καὶ δέκα καταστάντες ἀνίκανοι ἕνεκα τῆς τελευταίας ἐπιστρατεύσεως ζητοῦσι περίθαλψιν. Πρὸς τούτοις ὅτι καὶ παραμάνῃ ἔχουσα ἀφθονον γάλα ζητεῖ οἰκίαν ὑπὸ συμφέρουσαν τιμὴν. Ὡς πρὸς ταύτην ἡ Βουλὴ παραδέχεται νὰ μισθοδοτηθῇ ἄδρως καὶ νὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν ἄγρυπνον φροντίδα τῆς τὸν κ. Σάκην καὶ τὸν κ. Ἀργασάρον Λομβάρδον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Θὰ συνεχίσῃ τὸν πρὸ δέκα ἡμερῶν ἀρξάμενον λόγον τοῦ ὁ κ. Σιμόπουλος.

ΛΕΒΙΔΗΣ. Κύριε Πρόεδρε, τὸν λόγον...

— Κύριοι βουλευταί, ὁ Τάκης...

ΠΟΛΛΟΙ. Ὁ Σάκης θέλεις νὰ πῇς.

ΛΕΒΙΔΗΣ. Ὁχι, κύριοι, δὲν πρόκειται περὶ τοῦ ἀγαπητοῦ συναδέλφου, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἀρχιληστοῦ Τάκη. (Ἐκπλήξεις εἰς τοὺς ἀκροατὰς οἱ ὁποῖοι κομβόνοται). Πρὸ δύο ἐτῶν ἔγκριτον φύλλον ἐκδιδόμενον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὁ « Χρόνος Ἀθηνῶν »...

ΕΚ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ. Κηρύξατε τὸν πόλεμον !!!

ΛΕΒΙΔΗΣ... ὁ « Χρόνος Ἀθηνῶν » ἐδημοσίευσεν, ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης διημέρευεν ὁ ἀρχιληστὴς Τάκης, τὸν ὁποῖον περιέβαλπε. Ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος δημοσιογράφος κατηγγέλλθη τότε, ἀλλ' οὐδὲν ἐγένετο...

ΜΙΑ ΦΩΝΗ. Αὐτὸς ἐξώμωσε

ΛΕΒΙΔΗΣ. Ὅπωςδήποτε ὅμως, κύριοι, ἔπρεπε νὰ Κυβερνησὶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης νὰ παραιτηθῇ. (Φωναί, γέλωτες, θόρυβος). Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ἔπρεπε νὰ ἦτο εἰς τὸ κἄτεργον...

ΦΩΝΑΙ. Σιῶπα Σαὶν Ζούστ... βρωμόσκυλο...

ΛΕΒΙΔΗΣ. Χάριν τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ἡ Κυβερνήσεως... ὁ κ. Δούνης εἶνε... μάλιστα ἔπρεπε νὰ παραιτηθῇ ἀφοῦ διὰ τοῦ χρόνου ἔχασε τὴν ἐμπιστοσύνην... ὁ Χρόνος εἶνε χρήμα.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ. Ὁ Χρόνος πῆρε χρήμα.

Εἰς ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ. Δὲν τὸ πιστεύω, διότι μοῦ χρεωστεῖ 200 δραχμαίς.

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. (Μὲ ὄφρος ἐξηγριωμένου βημίον καὶ μὲ φωνὴν δέκα βαρυτόνων). Ὁ Τάκης, κύριοι, περὶ τοῦ ὁποῖου ἐγένετο τοσοῦτος λόγος εἶνε δικηγόρος, ἦτο πρῶτον μαθητὴς τῆς Ριζαρείου Σχολῆς καὶ θὰ ἐσπούδαζε θεολόγος ἔαν δὲν ἐφοδεῖτο μήπως γίνῃ Ἐπίσκοπος... Ὅταν ἐρχεσθε νὰ συγκοφαντῆτε ἔπρεπε νὰ μὴ στηρίζεσθε εἰς θνησιματὰ καὶ βρωμερὰ φύλλα, ὁποῖον ἦτο ὁ « Χρόνος Ἀθηνῶν ». Τὸν ἀξιότιμον κ. Τάκην μᾶς τὸν παρυσιάσατε ὡς ἀρχιληστήν. Λυπούμαι, κύριοι, διότι οὕτω τιτρώσκετε ὑπολήψεις ἀπόντων κτηθείσας διὰ μακροχρονίων πρὸς τὴν κοινωνίαν εὐεργετημάτων.

ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ. Νὰ προσαχθῇ ἡ δικογραφία τοῦ ἀρχιληστοῦ Τάκη.

Προσάγεται καὶ καταφίνεται, ὅτι διέπραξε πέντε φόνους μετὰ ληστείας, δέκα ληστείας ἀνευ φόνου καὶ εἰκοσι φόνους ἀνευ ληστείας. Ἐπὶ τῇ παρατηρήσει ταύτῃ σύσσωμος ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐγείρεται κραυγάζουσα : Ψεῦσται !! Ψεῦσται !! Ἡ Κυβερνητικὴ μερὶς ἀποδίδει ἐντόκως τὰς ἐπιδοφιλουμένους φιλοφρονήσεις καὶ ἐξαντλεῖται... ὅλον τὸ ὑβρεολόγιον τοῦ κ. Κόντου. Δὲν ἀρκοῦσιν ὅμως αὐτὰ πολλοὶ ἔρχονται εἰς χεῖρας καὶ ἀρχεται νέον στάδιον ἐνεργείας εἰς τοὺς γρόνθους καὶ εἰς τὰς ράβδους. Ὁ Πρόεδρος κρούει συνεχῶς τὸν κώδωνα καὶ τὸ βῆμα κατέχει ὁ κ. Τζάνης, ὅστις φωνάζει :

— Ἀνέκαθεν, κύριοι, ὑπεστήριξα τὴν κατάργησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς... Δὲν πρέπει νὰ κακτομήσητε τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης...

Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐξακολουθεῖ. Ἐν τῇ αἰθούσῃ μένουσιν ἀπαθείς μόνον οἱ δύο μαρμαρίνοι στύλοι καὶ ὁ κ. Τρικούπης. Ἀκούονται συνεχῶς οἱ ὁρῆνοι τῶν τυπτομένων καὶ αἱ λέξεις : Ψεῦσται ! κακῆθέατατοι ! ἀτιμοὶ ! στρογγάτται ! ! !...

Ἀναμιγνύονται τέλος καὶ τὰ ἀκροατήρια, ἀλλὰ συναμιγνύονται καὶ οἱ εὐζωνοί, πρᾶγμα οὐχὶ πολὺ εὐχάριστον εἰς ἐμέ. Πρὶν ἢ δοκιμάσω τὰς συνεπείας τῆς τοιαύτης συγχύσεως τρέπομαι εἰς ἄτακτον φυγὴν ἐκ τοῦ ἀνδῆρου. Τὴν ἐπομένην ἔμαθον παρὰ συναδέλφου τολμηροτέρου ἐμοῦ, ὅτι αὐτὸ τὸ tableau vivant διήρκεσεν ἐπὶ μίαν εἰσέτι ὥραν. Ἐκτοτε ἐσχημάτισε ἀκράδαντον πεποιθήσιν, ὅτι διὰ νὰ διαπρέψη τις εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον πρέπει νὰ ἔχῃ χρηματίσῃ ἐπὶ πολλὰ ἔτη παλαιστής.

Τσοπανάις

Ο ΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

Στὸ βῆμα ὅταν ἀνεβαίνῃ
μὲ τὴ μορφή ζετισπωμένη
μ' ἄγρια μάτια γαλανὰ
καὶ μ' ἄσπρα χεῖλη πελιδνά,
μπι-μπι, μπι-μπι, μπω-μπώ, μπω-μπώ,
μοῦ φαίνεται ὅαν Μιραμπώ!...

Κι' ὅταν σὲ λίγο κατεβαίνῃ
μὲ τὴν πνοή μισοθυσμένη,
μὲ μαγουλάκια ροδιὰ
καὶ μὲ κουνήματα σιγνά,
μπω-μπώ, μπω-μπώ, μπι-μπι, μπι-μπι,
μοῦ φαίνεται ὅαν τὴν πομπή!...

Μπι-αμ-μπώ

Ο ΑΡΑΠΗΣ

Κυττάζω τὴν εἰκόνα σου, γλυκεῖα γαλανομάτα
καὶ συλλογοῦμ' ἐκείνη τὴ βραδιά,
ποῦ, μὲ τῆς Γρέτχεν τὸ costume καὶ τ' ἀνθηρά της νηῶτα,
τοῦ μαύρου σου τραβοῦσες τὴν καρδιά.

✱

Ἦρουν ἀράπης τότε' ἐγώ, καὶ σὺ λευκοντυμένη
ἔδινες φῶς στὸ σκότος τῆς νυκτός!...
κι' ἐγὼ στὸ φῶς σου ἔτρεχα, ψυχὴ σκοτεινιασμένη,
φτωχὸς ἀράπης, ἄχαρις, φρικτός!

✱

Ἄχ τώρα πάει, πέρασε τὸ μαγευμένο βράδι...
δὲν εἶμαι μαῦρος, Γρέτχεν μου χρυσοῦ,
μὰ ἡ καρδιά μου βρίσκεται ἀκόμη στὸ σκοτάδι
ποῦ μιὰ νυχτιά τὴν ἔρριξες ἐσὺ!...

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΕΞΩ ΤΟΥ ΝΥΜΦΩΝΟΣ!

• Ἡ μιά, ξανθομαλούσα, γαλανή
• μὲ Ἀφροδίτης εὐμορφίαν καὶ χάρι
• ἢ ἄλλῃ μαυρομάτα, καστανή
• γεμάτη ὅλη νάζι καὶ καμάρι.

✱

• Ἡ γαλανὴ εἶνε Θεὰ σ' τὴν εὐμορφίαν
• μὰ καὶ ἡ καστανή, δὲν πάει παρὰ πίσω
• μὲ σφάζουν καὶ αἱ δύο σ' τὴν καρδιά

• Τὴν καστανὴ ἢ τὴν ξανθὴ νὰ προτιμήσω;

✱

Μὲ τέτοιες σκέψεις ἔπερνοῦσα τὸν καιρὸ...
μὰ ἤλλαξεν τὰ πράγματα, ὁ χρόνος
εὗρεκα ἄλλους καὶ αἱ δύο σ' τὸ πτερὸ
κι' ἐγὼ... ἐκλείσθην ἔξω τοῦ νυμφῶνος

Ni - Cos.

ΒΙΒΛΙΑ

Σπυρίδωνος Παγανέλη **ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ**, ἐκδόσαντος Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου, 1888.

Ὁ κ. Σπυρίδων Παγανέλης εἶνε γνωστὸς εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον ὡς γλαφυρὸς συγγραφεὺς, συνεισὼν τὴν μάθησιν μετὰ τῆς ποιηματικῆς αἰσθηματικότητος, ἥτις χαρακτηρίζει ἰδίως τὰ ἔργα του. Ρέπει ἐκ φύσεως πρὸς τὴν ρέμβην καὶ ἀφίνει τὴν φαντασίαν του νὰ πλανᾶται ἐλευθέρως, τοὺς ρεμβασμούς του δὲ καὶ τὰς σκέψεις του καὶ τὰς πλήρεις ζωηροῦ αἰσθηματος ἐντυπώσεις του διερμηνεύει διὰ γλώσσης ὁμαλῆς, ἐπιμελετημένης δι' ὅρους εἰκονικοῦ καὶ ἐκφραστικοῦ. Τῆς τοιαύτης τάσεώς του προῖδον εἰσὶν αἱ ἀρτί ἐκδοθεῖσαι **ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ**, ἔνθα ὁ συγγραφεὺς ρεμβάζων ἐπὶ τοῦ βράχου τῆς Πνυκός, νομίζει, ὅτι βλέπει ἐπανερχομένας εἰς τὴν γῆν τὰς σκιάς τῶν ἐπιφανεστέρων ἀνδρῶν τοῦ ἀρχαίου κόσμου, μεθ' ὧν συνδιαλέγεται ἀναπολῶν μετ' αὐτῶν τὸ ἀρχαῖον κλέος καὶ συνάγων συμπράγματα παρ' τῆς συγχρόνου καταστάσεως καὶ τῶν μελλουσῶν ἐλπίδων. Τὸ σύστημα δὲν εἶνε νέον, διότι καὶ ὁ γράψας τὰς Ρωμαϊκὰς Νύκτας Ἰταλὸς συγγραφεὺς Βέρρης, οὕτω πως ἐν φαντασίᾳ συνωμίζει μὲ τὰς σκιάς τῶν Σκιπιδίων καὶ τῶν Γράκχων παρὰ τὰ μεγαλοκρεπῆ ἐρείπια τοῦ Κολοσσαίου· ἀλλὰ τὸ βιβλίον τοῦ κ. Παγανέλη εἶνε τόσο καλῶς καὶ εὐφραδῶς γεγραμμένον, τὴν σαφὴ καὶ ἀκριβὴ γνώσιν τῆς ἱστορίας καὶ τοῦ ἀρχαίου ἐν γένει κόσμου δεικνύει, ὥστε ἀποδίδει τερπνότατον καὶ διδακτικὸν ἅμα ἀνάγνωσμά, ὅπερ ἐνθέρμως συνιστᾷ τὸ ΑΣΤΥ εἰς τοὺς φιλομούσους αὐτοῦ ἀναγνώστας.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Μεταξὺ τῶν μᾶλλον γνωστῶν καὶ διακεκριμένων παρ' ἡμῖν μουστῶν τῆς μουσικῆς τέχνης καὶ τῶν ἀκαμάτως ἐργασθέντων ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ τῆς ἐπικρατίσεως τοῦ μουσικοῦ αἰσθηματος εἶνε καὶ μουσικοδιδάσκαλος κ. Λαμπέρης, οὗτος τὰ ποικίλα τεχνικώτατα καὶ μελωδικώτατα ἔργα εἶνε γνωστὰ εἰς πάντα ἀληθῆ ἐραστὴν τῆς ὥραιας τέχνης. Αἱ κατ' αὐτὰς τελεσθεῖσαι πολύκροτοι ἑορταὶ δὲν ἔπρεπε νὰ παρίλθωσι χωρὶς νὰ παρορμήσωσι τὴν ἐμπνευσιν τοῦ κ. Λαμπέρη, ὅστις συνέθεσεν ἐν ὥραιώτατον ἐμβατήριον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ὀλυμπικὴ Ἐκθεσις» ἀφιερῶμενον τοῖς ἀδελφοῖς Β. καὶ Κ. Ζάππα καὶ ἑτερον ἐμβατήριον ὑπὸ τὸν ἐνθουσιώδη τίτλον «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς!» ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ Βασιλέως. Ἀμφότερα τὰ μουσικὰ ἔργα ἀντάξια τῆς ἱκανότητος τοῦ συνθέτου αὐτῶν, ἐλπίζομεν, διὰ θὰ γένωσι ταχέως κτῆμα πάντων τῶν ἀσχολουμένων περὶ τὴν μουσικὴν τέχνην συμπολιτῶν μας.

ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα διὰ δεσποίνας καὶ δεσποινίδας.

Δημοσιεύει σχέδια παντοῦ ἐργασίρων, κεντημάτων, μονογραμμάτων κλπ. Περιέχει ἅμα ὕλην τερπνὴν καὶ ἀφελίμον μετὰ χρησίμους περὶ τοῦ συρμοῦ πληροφορίες.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ: Ἐν Ἀθήναις Δρ. 8, ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Δρ. 9, ἐν τῇ Ἐξωτερικῇ Φρ. 10.

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἐκδότην κ. Θεμιστοκλῆν Φ. Ξενάκη, παρὰ τὸ Νέον Θέατρον, πλατεῖα Τραπεζῆς ἀριθ. 11.